важливо розробляти та впроваджувати нові законодавчі та регуляторні ініціативи тощо [3].

Зелена економіка передбачає перехід від використання традиційних джерел енергії, таких як нафта, газ і вугілля, до використання альтернативних джерел, таких як вітро-, сонячна, геотермальна енергія та біопалива. Це дозволяє знизити залежність від імпорту традиційних видів палива, знизити викиди парникових газів та зменшити вплив на здоров'я людей та довкілля [2].

Для того, щоб створити сприятливі умови розвитку «зеленої» економіки та забезпечити сталість та екологічну безпеку розвитку країни необхідно удосконалити правові, фінансові та організаційні механізми [2].

Запровадження дієвих фінансових інструментів є одним з ключових елементів стимулювання розвитку зеленої економіки в Україні [2].

Тож, приходимо до висновку, що потреба переорієнтації національної економіки на "зелений" сценарій розвитку визначається багатьма факторами, зокрема, зміною клімату, зменшенням біорізноманіття, вичерпністю природних ресурсів та значними темпами забрудненням оточуючого середовища, а також зростанням нерівності між державам та людьми, що становить загрозу як для поточного, так і для майбутніх поколінь. Дослідження особливостей такої категорії як «зелена економіка» дає можливість розглядати її як напрямок економічного знання, в рамках якого вважається, що економіка взаємодіє з природним середовищем, в якому вона існує, і є його невіддільною частиною. Підтримка з боку урядових органів, а також суспільства, що є екологічно свідомим суспільства за допомогою ефективних методик регулювання "зеленої" економіки, є основними факторами розвитку сталих та життєздатних економічних моделей.

Список літератури

1. Шевченко Ю. О., Прушківська Е. В. Розвиток "зеленої економіки": національний аспект. Бізнес Інформ. 2013. № 3. С. 186-191.
2. Анастасія Гула. Зелена економіка в Україні: правові аспекти і перспективи. URL: https://www.businesslaw.org.ua/green-economy/
3. Сич, К., Бугайчук, В., & Грабчук, І. Тенденції та перспективи розвитку зеленої економіки в Україні. Економіка та суспільство, 2021. №30. URL: https://doi.org/10.32782/2524-0072/2021-30-48
4. Мірошниченко В.В., Тьорло В.О. Проблеми становлення «зеленої» економіки в Україні. Наукові записки НаУКМА. Економічні науки. 2018. № 1(3). С. 83–88.
5. Бублик М. І., Бей М. Р. Особливості "зеленої" економіки та основні інструменти її трансформування в соціально-орієнтовану систему. Вісник Національного університету "Львівська політехніка". Серія : Проблеми економіки та управління. 2016. № 847. С. 29-34

УДК 330.88

СТРАТЕГІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ СФЕРИ ПОСЛУГ В УМОВАХ ДІДЖИТАЛІЗАЦІЇ

І. Кухарішін, *зд. гр. МЕ-19,*
Т. Немченко, канд. екон. наук, ст. викл.
Центральноукраїнський національний технічний університет

Стратегічне управління підприємством сфери послуг в умовах діджиталізації - це процес розробки та реалізації довгострокової стратегії, яка враховує вплив цифрових технологій на бізнес-процеси та сприяє досягненню поставлених цілей компанією.

Діджиталізація сфери послуг передбачає використання різних цифрових інструментів та технологій, таких як штучний інтелект, блокчейн, аналітика даних, розумні контракти та інші. Це дозволяє підприємствам не лише ефективно конкурувати на ринку, а й забезпечує швидкий та зручний сервіс для клієнтів [1].

У рамках стратегічного управління підприємством сфери послуг в умовах

діджиталізації, компанії повинні ретельно аналізувати тенденції ринку та визначати, які цифрові інструменти та технології можуть допомогти їм відповісти на виклики та розвиватися. Крім того, важливим елементом є розвиток кадрів, здатних працювати з цифровими інструментами та використовувати їх для досягнення стратегічних цілей компанії [3].

Отже, стратегічне управління підприємством сфери послуг в умовах діджиталізації є необхідною умовою успішного функціонування та розвитку компанії в сучасному цифровому світі [2]:.

Стратегічне управління в умовах діджиталізації має свої особливості, оскільки цифрові технології можуть значно змінювати бізнес-моделі та конкурентне середовище. Ось деякі з основних особливостей [1, 3,4,5]:

1. Нові можливості та виклики: діджиталізація відкриває нові можливості для бізнесу, такі як:

- доступ до нових ринків та аудиторій;
- збільшення ефективності процесів;
- покращення комунікації з клієнтами та інші.

Однак, це також приносить нові виклики, такі як кібербезпека, зміни у поведінці споживачів, конкуренція від нових гравців та інші.

2. Потреба у швидкій адаптації: в умовах діджиталізації, бізнес-середовище може змінюватися швидко та неочікувано. Компанії повинні бути готові до швидкої адаптації та зміни стратегії, щоб не втратити конкурентну перевагу.

3. Аналіз даних: діджиталізація дозволяє компаніям збирати та аналізувати велику кількість даних. Важливо використовувати аналітичні інструменти для отримання корисної інформації та прийняття обґрунтованих рішень.

4. Партнерство та екосистеми: діджиталізація може змінювати відносини між різними компаніями та галузями. Важливо розглядати можливості партнерства та співпраці з іншими компаніями для створення екосистеми, яка може забезпечити більш ефективне використання ресурсів та забезпечити конкурентні переваги.

Стратегічне управління підприємством сфери послуг в умовах діджиталізації включає в себе ряд способів, які допоможуть компанії ефективно розвиватися та конкурувати на ринку. Ось детальніше про них [1, 3,4,5]::

1. Аналіз та прогнозування тенденцій ринку: компанії повинні ретельно вивчати тенденції ринку та визначати, які цифрові технології можуть бути корисними для їхнього бізнесу. Наприклад, якщо більшість клієнтів компанії використовує мобільні пристрої для замовлення послуг, то важливо розробити мобільний додаток для зручності клієнтів.

2. Розробка стратегії діджиталізації: компанії повинні ретельно розробити стратегію діджиталізації, яка визначить цілі та завдання впровадження цифрових технологій. Стратегія повинна бути збалансованою та орієнтованою на довгостроковий успіх компанії.

3. Впровадження цифрових інструментів: компанії повинні використовувати різні цифрові інструменти, такі як:

- штучний інтелект;
- блокчейн;
- аналітика даних;
- розумні контракти та інші.

Наприклад, компанії можуть використовувати аналітику даних для вивчення поведінки своїх клієнтів та розробки більш ефективної маркетингової стратегії.

4. Розвиток кадрів: компанії повинні розвивати кадри, які здатні ефективно працювати з цифровими технологіями та використовувати їх для досягнення стратегічних цілей компанії.

Підсумовуючи зазначимо, що в сфері послуг стратегічне управління засадах цифрового розвитку відіграє першочергове значення для конкурентоздатності компаній та норощення їх позицій на вітчизняному та зарубіжному ринках.

Список літератури

1. Гудзь О.Є. Цифрова економіка: зміна цінностей та орієнтирів управління підприємствами. Економіка. Менеджмент. Бізнес. 2018. № 2(24). С. 4–12.
2. Розпорядження Кабінету Міністрів України «Про концепцію розвитку цифрової економіки та суспільства України на 2018–2020 роки» № 67-р від 17.01.2018. URL: https://www.kmu.gov.ua/ua/npas/pro-shvalennyakoncepciyi-rozvitku-cifrovoyi-ekonomiki-ta-suspilstva-ukrayini-na-20182020-roki-ta-zatverdzhennya-planu-zahodivshodo-yiyi-realizaciyi/
3. Миколюк О.А., Бобровник В.М. Управління підприємством в умовах діджиталізації економіки. Вісник Хмельницького національного університету. 2021. № 4. С. 142-146.
4. Климчук О.В. Сучасні тренди та глобалізаційні виміри управління інформаційними технологіями і системами в Україні. Економіка і організація управління. 2021. № 1 (41). С. 72-85.
5. Як цифрова трансформація допоможе розвитку вашої організації? Платформа Creatio для управління бізнес-процесами і CRM. URL: https://www.terrasoft.ua/page/digital-transformation

УДК 336.02

СВІТОВИЙ ДОСВІД АНТИКРИЗОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ЕКОНОМІКИ

А. Демченко, зд. гр. МЕ-22
Науковий керівник: ***Т. Немченко,*** канд. екон. наук, ст. викл.
Центральноукраїнський національний технічний університет

В Україні, незважаючи на воєнний стан, поставлено питання, як в найкоротші терміни вийти з економічної кризи, яка охопила весь світ, на всіх рівнях економіки, що обумовлює необхідність здійснення антикризового управління. Оскільки останніми роками більшість країн стикається з проблемами, які супроводжуються кризовими явищами, то існують моделі антикризового регулювання, які дозволяють за допомогою їх детального вивчення визначити актуальні для впровадження в Україні в умовах повоєнного відновлення.

Мета роботи полягає в дослідженні інформації про останні світові кризи та антикризові стратегії, які були застосовані з метою вибору найкращої моделі для регулювання кризи в Україні.

Узагальнення дослідження вчених дає змогу констатувати, що антикризове управління – це процес цілеспрямованого впливу органів державного управ ління на упередження, недопущення та мінімізацію негатив них наслідків кризових явищ з метою забезпечення сталого економічного розвитку.

В сучасному світі застосовують економічні та адміністративні методи антикризового регулювання. Адміністративними можуть виступати такі: застосування санкцій, формування результативної законодавчої системи, контроль над діяльністю суб'єктів. Економічні ж методи звертають увагу на рівень безробіття, стан банківських установ, курс валют. [2, ст. 25-26]

Приходимо до висновку, що для регулювання економікам України необхідно залучати із багажу світового досвіду такі методи, які зумовлюватимуться її потребами: певні умови для зростання темпів економічного зростання, стабілізації економіки та розвитку соціальної сфери, контроль над екологічною безпекою та зростання населення.

Тепер вважаємо за потрібне виділити два основні напрями антикризових заходів. Перший напрям внутрішній, тобто базується на залучення власних ресурсів. Другий напрям спирається на природні існуючі проблеми. Головною метою цього напряму є зміцнення спільної боротьби з кризовими явищами. [2, ст. 25]

Цікавим у плані запозичення досвіду антикризового регулювання України є досвід США.

Антикризове регулювання економіки США базується на таких принципах:

- діяльність у сфері підприємництва доступна кожному;
- застосування комплексу заходів, спрямованих на стабілізацію фінансів та дозвіл на